

บทคัดย่อ

“บทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเล่นแบบของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ”

พรเทพ เจริญกิจ

ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

2560

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะประชากร พฤติกรรมการเปิดรับชมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการในการรับชมละครโทรทัศน์ และศึกษาการเล่นแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t test) ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance หรือ ANOVA) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ ใช้การทดสอบแบบ LSD โดยความหมายของการทดสอบสมมติฐานเมื่อค่า Significance (Sig.) น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ตัวแปรนั้นมีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัย แต่ถ้าค่า Significance (Sig.) ที่ได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ตัวแปรอิสระไม่มีผลต่อตัวแปรตามเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือมากกว่ารับชมผ่านโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์สื่อสารหลักที่วัยรุ่นส่วนใหญ่มีใช้ นอกเหนือจากการโทรศัพท์พูดคุยกันแล้วยังใช้รับชมละครโทรทัศน์ได้ด้วย ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง ส่วนใหญ่มีเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นชอบพูดคุยกับเพื่อนๆ ในเรื่องของประเด็นละคร ส่วนใหญ่มีปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ที่เนื้อหาละคร / บทละครโทรทัศน์ มากที่สุด ไม่สอดคล้องกับสำนักวิจัยสยามเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตโพลล์ที่สำรวจพฤติกรรมการเล่นแบบคนดังและคนที่ตนชื่นชอบของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมการเล่นแบบตัวละครหรือนักแสดงมาเป็นอันดับ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่มีบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ คือ การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัวละคร ในภาพรวมของผลการเล่นแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ พบว่า นักศึกษาเล่นแบบพฤติกรรมการแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง มีการออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง และชอบพูดจา

ด้วยคำคมสอนใจ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเลียนแบบพฤติกรรมเกี่ยวกับภาพลักษณ์และการสร้างบุคลิกภาพที่ดี จากนั้นมีการพูดจาด้วยคำคมสอนใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุริษา งามวุฒิวร (2553) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีผลว่าเยาวชนในปัจจุบันมักให้คุณค่ากับความนิยมทางเพศ โดยการยอมรับ และเปิดเผยตนเองมากขึ้นอยู่ในระดับสูง โดยเปิดเผยผ่านบุคลิกลักษณะ ความคิดเห็นต่อการเลียนแบบอยู่ในระดับปานกลาง โดยจะเลียนแบบทรงผม และการแต่งกายจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ หรือนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นนั้น มีการแสดงออกทางบุคลิกภาพเพื่อให้สังคมยอมรับในตัวเอง และยังคงมองรูปลักษณ์ความสวย ความงาม เพื่อดึงดูดเพศตรงข้ามด้วย

และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ละครโทรทัศน์, พฤติกรรมการเลียนแบบ, นักศึกษา